

**TASSEN
LURER
NISSEEFAR**

Tassen lurar Nissefar

Nå nærmer det seg jul og Tassen både gleder og gruer seg. Gruer seg til noen av gavene fra tante Unni, som alltid kjøper rare klær og kostymer som han må ha på seg, men gleder seg også til alt godteriet han får. Forrige juleaften var han så mett at han ikke orket å gå ned trappa og måtte bæres når han skulle ut. Og det var nok noe rart i de store godbitene som så ut som nisser for han ble skikkelig gassete i magen. Da han skulle inn igjen prompa han så hardt og høyt at han nesten fløy opp trappa som om han hadde en jetmotor i baken. «Fysj», sa Matfar og holdt seg for nesa.

Nissene kommer frem en god stund før juleaften og de er ganske morsomme. Matmor og Matfar tror at nissene bare er dukker som er til pynt men det er de ikke. Når Matmor og Matfar er ute er nemlig nissene like levende som Tassen og alle andre. De fleste av dem lager ikke så mye bråk, de bare synger og danser, men Nissefar han er annerledes. Han synger og danser han og, men han er enn ordentlig luring. Han liker å skremme de andre og han flytter på og gjemmer ting.

Hvis Matfar og Matmor ikke finner igjen nøklene sine, eller ikke finner de klærne de hadde funnet frem kan du være sikker på at Nissefar har gjemt det. En gang han skulle gjemme noe kom Matmor og Matfar hjem mens han stod i gangen. Da måtte han dette rett ned og late som om han var dukke igjen og Tassen fikk skylda for å ha flyttet Nissefar ut i gangen. Tassen ristet på hodet og knurret litt men det hjalp ikke.

I tillegg ble Nissefar flyttet til Tassen sin favorittplass; oppå sofaputa.

«Vi drar på senteret for å handle julegaver og du må nesten være hjemme Tassen, siden det blir for lenge å ligge i bilen», sier Matmor.

Tassen begynner å bjeffe og late som om han ikke vil være hjemme uten dem. Men egentlig bjeffer han bare fordi han vet at når de skal ut kaster de godbiter utover gulvet så han skal være opptatt med noe annet når de drar. Jo mer han bjeffer jo flere godbiter blir det.

«20 biter denne gangen, ikke verst selv om Matfar har delt dem i to», mumler Tassen. Han hopper opp i sofaen og strekker seg «endelig alene i sofaen». Nissefar kikker bort på han og hopper ned fra puta. Så rekker han tunge til Tassen og snur seg og stikker rompa opp i nesa hans. «Slutt», sier Tassen høyt. Så høyt at Nissefar skvetter. «Hei, ikke skrem meg da, jeg bare tuller for at vi skal ha det gøy». Tassen snur seg bort og Nissefar hopper ned på gulvet. Han begynner å synge og vugger fra side til side.

«Jula er grei for da våkner jeg og nissemor er brei. «Jeg er ikke brei», sier Nissemor. «Slapp av jeg mener det ikke jeg bare rimer». Nissefar elsker å lage sanger som rimer, men av og til blir rimene kjempedårlig.

«Blånissene er ikke så små de er bare helt skrå». Grøten den er god for den er som en stor bro. Juletreet det er fint og jeg er skikkelig sint».

Så klarer ikke de andre smånissene å holde seg lenger. De brøler ut i latter alle sammen og den ene blånissene etterligner Nissefars mens han ler. «Du kan ikke hinke for du er en gammel skinke». Da blir Nissefar litt sur og sier «Dere er bare misunnelig fordi dere ikke er så flinke til å lage sanger». Han snur seg rundt og går ut på badet. «Kanskje det er noe jeg kan gjemme», mumler han.

Tassen blir litt sliten av alt bråket og går etter Nissefar ut i gangen. Denne gangen syns han ikke Nissefar skal gjemme noe, siden det snart er julaften og Matmor og Matfar har nok annet å tenke på. De skal handle inn juletre, gaver og mat, de skal vaske og gjøre rent, og de skal pynte hele huset.

Nissefar har satt seg på dolokket og ser på det åpne skapet. Tassen dytter igjen døra med den en poten sin. «Nå skal du være snill», sier han til Nissefar. Men Nissefar gjør som han vil som vanlig. Han åpner døra igjen og klatrer oppover på kanten av hyllene. Han vet akkurat hva han ser etter. Han tar alltid noe som ikke står helt ytterst. For da er det enda morsommere når Matmor eller Matfar tror den andre har rotet det bort.

«Barberhøvelen», mumler han og løfter den opp. Matfar barberer seg jo bare 2 ganger i uka så det tar sikkert litt tid før han finner ut at den er borte.

Tassen lukker igjen døra mens Nissefar er inne i skapet.

«Hei, hva gjør du din tullehund?», roper Nissefar, men det høres nesten ikke siden døra er igjen. Tassen går ut fra badet og Nissefar får til slutt sparket opp døra og klatrer ut.

Han er så sint at han freser, men det går heldigvis fort over. For selv om han er en luring er han ikke en sinna type. Han er mye mer en tullebukk og spøkefugl.

Tassen ser han kommer og tenker med seg selv; «Han Nissefar som tulle så fælt med andre.... kanskje jeg skulle tulle litt med han?»

Tassen begynner å legge en plan... Han tenker at han må få med seg de andre nissene. Hva om alle gjemmer seg og han sier at jula er ferdig, og at Nissefar må tilbake i kassa han kom ut fra? Nei det var ikke noe god ide. Kanskje han heller skulle gjemme noe mens Nissefar sover... ja det var en bedre ide, for det var jo det Nissefar pleide å gjøre. Tassen vet at Nissefar har en pose nøtter under trappa som han hele tiden passer på. Han bruker dem nemlig til å leke med. Han står i stua og kaster en og en nøtt ut i gangen og så er det om å gjøre å komme nærmest mulig døra.

Tassen ser at Nissefar har sovnet, og sove det gjør han ofte. Når ikke Matmor og Matfar er der snorker han høyt mange ganger om dagen.

Faktisk så høyt at naboen hadde klaget en gang, men da sa Matmor at det antagelig var Tassen siden ingen andre var hjemme.

Tassen ligger på sofaen og venter... Han sovner litt men våkner av snorkelyder. Nissefar har sovnet under bordet. Tassen lister seg ned fra sofaen, ut i gangen og kikker under trappa. Der ligger posen med nøtter under en pute. Tassen følger med på Nissefar at han fremdeles sover og lister seg mot soverommet til Matmor og Matfar. Han sniker seg under senga og slipper posen opp i en bag med arbeidstøy som står der.

Når han kommer inn i stua igjen hører han Nissefar snakke, men han snakker tydeligvis i søvne for det er skikkelig rart det han sier. «Zzzzzzz jeg er julenissen zzzzzzzzz jeg har julekake i lomma zzzzzzzzz jeg skal løpe rundt juletreet til det dette sammen med et brakalalakalak... zzzzzzzzzzzzz».

Tassen smiler litt for seg selv og gleder seg til Nissefar skal hente nøttene sine.

Nissefar våkner, ruller seg rundt, reiser seg og strekker seg med armene i været. «Noen som vil være med å spille nøttespill?». Ingen sier noe og Nissefar rusler ut i gangen. De hører at han krabber under trappa, så kommer det et hyl.

«Nøttene mine er borte... har det vært noen her?.... Tassen har du sett dem?». «Nøtter, nei det har jeg da aldri hørt om».

«Visste ikke at du hadde nøtter jeg», svarer Tassen. Nissefar begynner å lete. Alle skuffer blir åpnet og han kikker under stoler og sofaen. Ingen sier noe selv om alle vet at det er Tassen som har gjemt dem. De synes nok at Nissefar fortjener å bli lurt litt han også siden han lurte alle andre.

«Skal vi leke en lek?», spør Tassen. «Nei jeg vil bare leke nøttekasting», svarer Nissefar furtent. «Ok, men leken heter tampen brenner og den som vinner får en pose nøtter». «Så det er du som har tatt dem Tassen?» «Vil du leke eller ikke?». Ok, jeg er med». «Da må du gå rundt i huset og når du nærmer det nøttene sier jeg tampen brenner. Hvis du kommer nærmere nøttene sier jeg at det blir varmere og hvis du går lenger bort fra nøttene sier jeg at det blir kaldere».

Nissefar begynner å gå mot kjøkkenet, men snur og går ut mot gangen. Tassen har fremdeles ikke sagt «Tampen Brenner». Så går Nissefar inn på badet, men snur og kommer tilbake og ser på Tassen som ikke sier noe. Nissefar går opp trappa til 2. etasje. «Ingenting nå heller?» spør han Tassen mens han går ned trappa igjen.

Til slutt går Nissefar mot soverommet til Matmor og Matfar. «Tampen brenner», sier Tassen. Nissefar smiler og begynner å lete. «Kaldere» sier Tassen når han går inn i klesskapet. «Varmere» Nissefar leter oppi senga under dyner og puter. «Kjempevarmt» sier Tassen i det Nissefar bøyer seg og ser under senga.

Han drar frem bagen og kikker oppi. «Nøttene mine», han smiler og klemmer nøtteposen mot kinnet. «Hvorfor gjorde du det Tassen?» I stedet for å svare spør Tassen; «Syns du det var hyggelig å oppdage at nøttene dine var borte?» «Nei, ikke i det hele tatt». «Nei vel, men da kan du kanskje tenke litt på det neste gang du gjemmer noe som noen andre trenger». «Skjønner» sier Nissefar stille.

Tassen og tre av blånissene blir med å kaste nøtter mot døra. Nissefar og Tassen vinner annen hver gang.

Matmor og Matfar kommer etter noen timer hjem fra senteret. Matmor går inn på soverommet for å legge fra seg det hun har handlet. «Se», roper hun til Matfar. «Julegenserne som vi ikke kunne finne ligger på senga».

De skjønner ikke helt hva som har skjedd men den jula var det ingenting annet som ble borte i huset.

Tassen kommer gående fra kjøkkenet, hopper opp på sofaputa som han nå deler med Nissefar. Han legger seg helt inntil Nissefar og hvisker; «God jul».
